

A Kunszentmiklósi Gimnázium Öregdiák Társaságának Hírlevele

2017/I. évfolyam 1. sz.

Bemutkozunk

A 2016 októberében mintegy 80 öregdiák részvételével megtartott hagyományos öregdiák-találkozón, közös elhatározásból alakult meg a Kunszentmiklósi Gimnázium Öregdiákjainak Társasága.

A szervezett keretek közé rendeződés célja, hogy összefogjuk a Gimnáziumban érettségizetteket, együtt tudjuk támogatni alma materünket, az ott folyó oktatási-nevelési munkát, a diákok tanulmányi előmenetelét, és nem utolsósorban a korábbi gyakorlathoz méltóan ápolhassuk a kialakult öregdiák hagyományokat. Céljaink megvalósítása érdekében szorososan együttműködünk a Gimnázium vezetésével, valamint igyekszünk a lehető legteljesebb és naprakész információs rendszert kialakítani a korábban itt végzettekről.

Az Öregdiák Társaságnak mindenki tagja, aki a Gimnáziumban végzett (vagy csak itt tanult bizonyos ideig); a tagság nem jár sem díjfizetési, sem egyéb kötelezettséggel, csupán egy - véleményünk szerint remek - lehetőség az iskola és az itt maturáltak, valamint az öregdiákok egymás közötti kapcsolatainak erősítésére, és nem utolsósorban a Gimnázium (benne Társaságunk) támogatására az alapítványon keresztül.

Öregdiákok Jubileumi Találkozója - 2017. május 20.

Az első, a Gimnázium, a Fenntartó és Társaságunk által közösen megrendezett jubileumi találkozó alkalmával több száz öregdiák látogatott el volt iskolájába. Számos díj, oklevél és emléklap került átadásra az iskola hírét öregbítő egykori és mostani tanár, illetőleg öregdiákok részére.

A visszajelzések alapján elmondható, hogy egy színvonalas, tartalmas ünnepségen vehettek részt a megjelentek. Ehelyütt is szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki munkájával hozzájárult a rendezvény létrejöttéhez!

Felelős szerkesztő: Dr. Zakar András *elnök*

Szerkesztők: Dr. Ambrus-Ranga Júlia *alelnök* és Szombati Erika *sajtóreferens*

Az Öregdiák Társaság által adományozható Életműdíj plakettje

Mindenkit biztatunk, aki eddig még nem élte át az öregdiák találkozók kivételes hangulatát, jöjjön, és legyen újra egy napra gimnáziumi diák, azaz „gimis”!

„Hisszük és reméljük: a következő száz év szentmiklósi érettségi sikerei akár fölözik is majd az első száz esztendőét.”

Balogh Mihály

Iskolai Alapítvány adatai

Kunszentmiklósi Református Gimnázium Iskolai Alapítványa

Adószám: 18341577-1-03

(szja 1%)

OTP Bank 11732150-20004374

Érettségi '100 - rövid összefoglaló

Az érettségi igazából nem is '100, hiszen az európai hírű cseh pedagógus, Comenius már az 1630-as években azt szorgalmazta, hogy a latin iskolák (gimnáziumok) végzős növendékeinek „Értelmességi vizsgát kellene tenniük, ami eldöntené, ki tanuljon tovább közülük, „...amint azt egyrészt természetes hajlamuk elárulja, vagy másrészt az egyháznak és az államnak szükséglete megkívánja.” Comenius javaslatát a pedáns porosz pedagógia valósította meg 1788-ban, így az érettségi ötlete közel négyszáz éves, és 229 éve vezették be a vizsgát.

A magyar iskolákba 166 esztendeje 1849-ben érkezett meg, az Osztrák Császárság parancsszavára. Három nappal az aradi tizenháromkötés vértanúsága után írta alá az Entwurf nevű, az egész birodalomra érvényes tanügyi diktátumot Thun miniszter. Ne csodáljuk, hogy szívós ellenállást váltott ki a rendelkezés idehaza, különösen a református iskolafenntartó egyházban. Ellenzői a németesítés eszközt látták a vizsgában - nem is alaptalanul.

Ugyanakkor fontos pedagógiai modernizációs elvárást mondott ki a rendelet azzal, hogy a tanulónak be kellett bizonyítania a rendelet szerint, hogy „az ismeret nem csupán betanult, hanem valóban szellemi tulajdonná is vált.”

A kiegyezés után a magyar iskolarendszer a pedagógiai megújulás fontos láncszemeként fogadta be az érettségit. A vizsga célja az 1883-as középiskolai törvény bevezetője szerint: „...kipuhatólni, vajon a vizsgára jelentkező tanuló bír-e az általános műveltség és tárgyismeret azon mértékével, mely tőle a középiskolai tanterv szerint megkövetelhető.”

Erre a fajta kipuhatólásra Kunszentmiklóson a református gimnáziumban még kerek fél évszázadot kellett várni. A korábban hat, majd négyosztályos algimnázium növendékei sokáig Nagykőrös, Kecskemét, illetve később Pest és

Halas testvérintézményeiben fejezték be tanulmányaikat és maturáltak, vagyis szereztek érettségi bizonyítványt.

A későbbi névadó, Baksay Sándor lelkész, püspök, valamint Apostol Pál igazgató fáradozásai nyomán az 1913/14-es tanévben indult először V. osztály az addig négyosztályos algimnáziumban.

Az első érettségi vizsgákra 1917. május-júniusban kerülhetett volna sor, azonban a rendkívüli, világháborús helyzetben a katonának behívott Szilágyi Elemért egy miniszteri rendelet alapján már februárban vizsga nélkül érettnak nyilvánította a tanári testület, így száz évvel ezelőtt ő szerzett elsőként érettségi bizonyítványt iskolánkban. Oklevelét még a bevonulása előtt át is vehette. Szilágyi után a „rendes” vizsgákig még nyolc diák tett hadiérettségit. Végül abban a viszontagságos, háborús tanévben összesen 17 tanuló érettségizett sikeresen. Az érettek közt volt Igert Erzsébet, az iskola első maturált leány tanulója is, aki az 1990-es évek elején túl a kilencvenen visszalátogatott az alma materbe egy öregdiák találkozóra.

Száz év alatt sok víz lefolyhatott volna a Bakéron, ha folyt volna benne a víz. Száz év alatt közel ötezren tettek sikeres érettségi vizsgát a kunszentmiklósi gimnáziumban, majd öregbítették az iskola és a város jó hírét, s vitték a nevét szerte a hazában, szerte a világban.

Írta: Balogh Mihály